

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 2

Fylke: Vest Agder

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Søre oal

Emne: Transport av høy

Bygdelag: Nedre bøen av Lagnadelan

Oppskr. av: Gunnhild Ø. Smuland

Gard: Smuland

(adresse): Søre oal

G.nr. 25 Br.nr. 2

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1.) Det brukast same måten på
store og små gardar.

Alle slær i utgardslått og fite.
Det er flere måtar som brukast for
den som ikkje har hest sjølv.

Slike leier seg inn hest i gjodeslåtten
hein, andre lærer seg inn i høyinga
eller skifte seg bort med inn som
har hest, og er med og højer inn
han sitt høy.

Fyr var det og mykje på ryggan
i fog, ja det høver ikke i ei kniute-
tak at dei ber det inn slik.

No dei siste åri har flere stell
seg handkjessa og doeg dei inn.

Dei er like ei vanleg langkjessa berre
at alt er stell so mykje lettare.

Det synkle var det krojekkjul dei brukte
til dei, no tek dei til a brukka bil-
kjul eller kjul til motorsyklar.

2.) Det var kje fyrre kring hundrads år
skifte at Fesjunga tok til, grunnet var
for stort til det, det måtte rakaas
i „kvirlor, buder“ som på skogsløst

Her på Sunnland som er 8 bruk
har Lars Gunnarsson kjøpt høyriua,
han raka bøyet inn åt herja med den.
Ende brukar høggaffel eller ei vanleg
grips og lever det inn til herja med

Til stakk eller bù gaa heidi
var det annen kjøyt med best på sleda
eller bore på ryggen i fog.

Toget held inn når ein knipper til
byrda over den ein herda.

Er raka tilstades hjelpe inn veram
ripp med byrdi, og da stund hjelpann
bæk og lyffer ripp.

Eg kan ikkje få spørst at her var
brukt sloe inn sumaren bore på vinter-
føre.

Nils F. Sunnland født 1883 fortalte at
han hadde vore med og sloa ned inn
stakk i ei bratt lid inn med breiks-
øygard. Da gav dei ut hol inn til
„smise“ (stakken som stund mød i stakkene)
og hogde den av og hantla hule stakkene
som den var like på sloen.

Likemis fortalte Anna F. Sunnland, født
1891, at far hunar Per Broland hadde
gjort da ho var tisus

Det finnes enno slike setkjer som er
laga av kjøpt kabbelsnøre.

Olav N. Sunnland har 2 gamle, holi er
forskanta inn lag 13-14 cm millan knutane

Når dei er fullt av høy er dei kuleomrunde
Nessekjær kalla om dei (ein nesekje)
Gimnuf Thorsland født 1870 kan minnest
Nils B. Søland velta høy i slike setkjer
med i Røffjellet.

Sven Hønna død før nokre år sidan
brukte vanlege setkjer når han velta
høy ned Raveråsfjellet. Dotteri Marit
fortalte meg at ho var med ei gong
du stappa i 15 setkjer med ei gong
og velta utpyre, det var liv av moro
å sjå korleis du hoppa og støpta kraka
alle desse setkjene, så la dei det på
ein kjelke og drog dei heim.

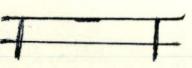
Det vert like brukt no, anken slac eller
nessekjær, da det fell so kostbaul i slå
på slike stader.

Born er også med i arbeidet. Det vert
laga ei mindre riva åt dei. Giutan
har også ting til å bruka tjåen, så dei
far seg litt lærde og. Det er med
at også, tek "rotjern" (det høyet som
ligg att når ein tek opp kjenna.)
når ein høyar.

Kvæam slør og kvinnene også. Men
er det born har også kvenna på slått
er kvenna med at slør i føia morgonm
eit bel, så også ha at han held på at
slør til dei skal til å høya i 3-4
bel til ettermiddagen. Det er vanleg
at 1 kvenna skal følge i også
etter 2 karar.

3.) Það heidi Kjóurst hest högut him
þá vinlesföre. Þær vorst del förlunge inn
háusins fyrir smóris kjum, Kjóurst del az
þá simasföre, með simarslede.

4.) Í höginga himi brúkast vanleg
langbjóra, hvilc lengde þá Bjóra er 4,5 m
men sjólv Bjóra del ein læsir þá er 2,54 m.
breiddi 0,80 m.

Það del stílt veg brúkast az vanleg simar
slede 2,63 m. lang az 0,92 m. broad med
(foam) þá. Det er samu stoflinum þá
vinlesleden az simarsledun; Þær winter =
sledun er der jarnokkening under meini.
Þá Bjóra nái ein hójar brúkast hög-
grindar, det er 2 bord av same lengd
samt Bjóra 2,54 m. Þær er opptaka
samans i hver ende med stílt
bord slike Þessi stílti endam
er festa i mohol jarnkrampur sem skund
fark í „Björndóttir“

Það eru síði inni hér fleiri lengi seg
bjórar som er myttje lengur 3,72 m. Það
er ði som hér eru enda lengor.

Þá ðessi brúkar eru „foam.“ Þá sidom er
det líkt med höggjinda; men i endam
er det slegur þá bord þvers quer, sem
skráinur til umhverfis og litt högær um
þá sidom

Fyrir höggaffelen kom i brúk varst högul
kjunt og laugr lagvis þá læsat, na
hinn ein del þá med höggaffel.

Þá fíker kjumur inn ðat unna.

Í lit simarslars - ikkið heim i jördum

for dei lever ein gaa' sa mykje ein kan fa' til a' liggja - skal det vera 6 byrder ellers 30 vijunner. Lasset festast med tog - høytog - Det hunder a' "knypsa" lasset. Når det er stått høg som ga' fiser og hinslatt legg ein "vislor" under føget til a' knypsa ga'.

Det ana' vera 12 byrder i ein stakk skal det vera fullt vindekk. Bare 1 hund for høysleden inn sinneren

"Hedda" er likeins ga' lag både til "høytog" og "lyretog"

5) Når det er 2 hinslyde ga' ein gaardsbukk olar dei kvar sine slakkor og kvar sine styrke himm.

Højet ga' hundi varst hund konge him ga' vinterføre, og da' lagar dei det sa' at dei konger saman sansundar fo' same veg.

Ingen passer tida, dei vækast kvaldr fyre åt og talast med.

Eller store snöfall er dei fyrt av og "tor" "veg.

Fyr 1900 var det vanleg at karane hadde "tong" ga' når dei fødde veg ja, det finn emna dei som har "mannstong" (ein tong)

6.) Fyr slo kvarz brukt nipp til
60-70 lass ga' hudi, so det var kje
da' som no, at det kunde vera til
det var fint føe. Lenge inn ga'
huiden var dei ay a' slo.

Sa' inn høgskogsdag fyr var svært
støveram mange gonger.

Høgdaun måtte nipp fyr det tjerna
av dag a' „studda, gjiva“ huden.

Når det so tok til a' tjerna litt
var det ist a' binda ga' sleden dei
dei skulle ha med seg: Riva, øks
spade, trug, fog, veist av høg i ein
sukk til huden so den kunde eta
med dei leste.

Var det snare snøvinstar var tidt
både stakkar av høg bider føtjen
inder av sno.

Det var ist hardt arbeid a' „skjøra“
nippa alt stakkun so dei kunde få
kom til a' lest. Tidz var både
„vindvejar“ og „bile“ plaka fast so
der var brukt både før øks og spade.

Mange gonger kom dei kje him att
fyr i 2-3 bilet inn ettermiddagen

Da' smakte dei a' få seg mat.

Det er ei heoming om brukar tidz
når ein er svakt og et omtzig godt
„Eg åt som inn høgskognam.“

Til Norsk Etnologiske Granskning!

Vorar Dyrek kamm brukt litt av det og har
skriva her inn „Transport av hoy“

Det er flere ting på oppgjelista som om ikke
finnes til eller har brukt i Fosdal, og det
har eg ikke ført med.

Funder med eit gjer bilære av sleda

Vinterslede og sommarslede med „tom“ på.

Skal skriva opp nann på dei ymse lista
på sleda.

Skjæter (ei skåke)

Muiir (ein mui)

Havst (eit hav)

Flautsføter (ein flautfot)

Flautestokkar (ein flautestokk)

Tvørte (eit tvørte)

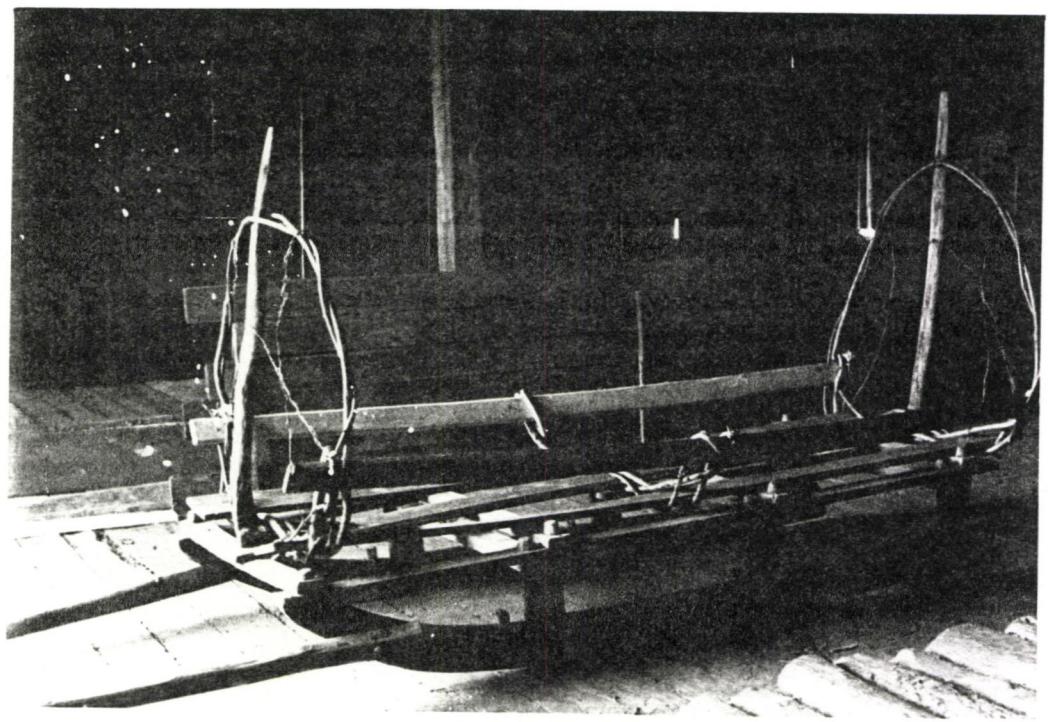
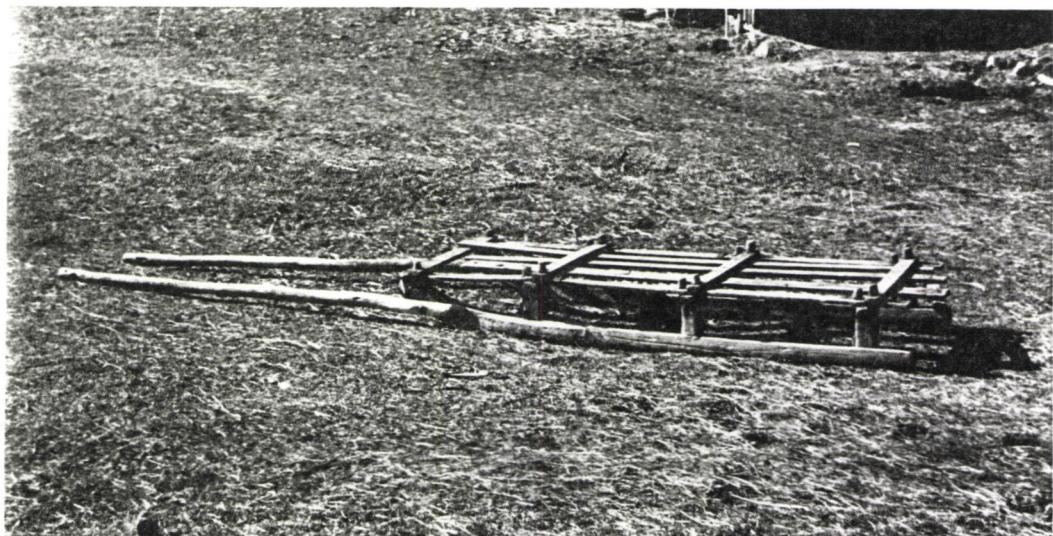
Gabban (eit stabbon)

Finland 10-4-1947

Vydsant
Gunnild H. Finland

Fosdal

8

385

FØRSTE ETNOLOGISK GRANSKING